

Dr. Hódi Sándor

NEMZETI KÖZÖSSÉG – KÖZÉLETI ELKÖTELEZETTSÉG

Abból a jeles alkalomból, hogy háromnegyed évszázad után a vajdasági magyarság legitim képviselői először ülnek össze tanácskozni, meghányi-vetni a magyarság sorsát, és megbeszélni a rájuk váró teendőket, engedjék meg, hogy a vendéglátók nevében sok szeretettel köszöntsem önöket, és a vitakezdeményezés szándékával ismertessem erre az alkalomra készített rövid írásomat.

Minden környezetben, ahol a magyarság többségben van, a VMDK elsöprő sikert aratott a választásokon. A megmérettetés ezúttal is megtörtént, és ismételten bebizonyosodott, hogy a vajdasági magyarság csaknem egy emberként a VMDK politikáját támogatja, és a magyar autonómiában látja jövője zálogát.

Örülünk a sikernek, szavazópolgáraink támogatásnak. A magyarság megszervezésébe, politikai felkészítésébe fektetett munka és áldozatvállalás nem volt hiábavaló. Ez a feltétlen bizalom azonban nagy felelősséggel jár, így a jogos öröm mellett legalább olyan nagy gondot is jelent számunkra. Rá kell szolgálnunk erre a bizalomra, meg kell valósítanunk, amit magunkra vállaltunk, márpedig ez cseppet sem ígérkezik könnyű feladatnak. Ma tulajdonképpen azért is jöttünk össze, hogy megosztva egymással a választási siker feletti örömünket, ezekről a gondjainkról és ránk váró feladatokról beszéljünk.

Szerbiában a változás hívei ezeken a választásokon is alulmaradtak. Ami azt jelenti, hogy a gazdasági, a társadalmi és a politikai összeomlási folyamat tovább tart, még nem érte el mélypontját. Ez a körülmény önmagában véve is számos veszélyt rejt magában. A helyzet kiszámíthatatlan, bármi előállhat. A dolgokat bonyolítja, hogy a szerb ellenzékkel szemben a vajdasági magyarság - a községi képviselő-testületek személyi állományának lecserélésével és a VMDK programjának támogatásával - voltaképpen megvalósította a *rendszerváltást*. Ezért az új VMDK-s képviselő-testületek felállásával várhatóan nőni fog a politikai feszültség, még nagyobb nyomás fog ránk nehezedni, és minden bizonnyal várhatóak lesznek különféle ellenünk irányuló intézkedések is. Mindez fokozott óvatosságot kíván tőlünk. Nagy körültekintéssel kell tehát felkészülnünk a helyi hatalom átvételére és gyakorlására.

A VMDK politikája, erkölcsi tisztasága és eszmerendszere, amióta érdekrend-

szerünk létrejött, állja ezeknek a nehéz időknek a próbáját. Mi sem bizonyíthatná ezt jobban választási eredményeinknél. Ez a bizalom parancs számunkra: további helyt-állásra, igazmondásra és közéleti tisztaságra kötelez valamennyiünket.

Köztudott, hogy nem alkalmaztunk semmiféle eljárást a jelöltek kiválasztásában. Nem fogalmaztuk meg, milyen személyi tulajdonságokat tartunk előnyösnek, azt sem, hogy milyen emberi magatartást várunk el képviselőinktől, még csak eskütételre sem kötelezünk senkit. Igaz, hogy túl nagy tolongás sem volt a képviselői helyekért, néhány helyen, ha előfordult túljelentkezés. Nem okozott hát gondot, hogy a sok kiváló személy közül megtaláljuk a legkiválóbbakat.

A káderezést tehát maga az élet végezte el helyettünk. Akadt annyi bátor, a vajdasági magyarság sorsáért felelősséget érző ember, amennyire éppen szükség mutatkozott. Se több, se kevesebb. Így nem férhet hozzá kétség, hogy sorsunkat, megmaradásunkat illetően a legalkalmasabb, legrátermettebb emberek vannak jelen ezen a tanácskozáson. Lehet, hogy mások, máskoron és más vonatkozásban kiválóbbak, vagy csak többet képzelnek magukról, mint amit helytállásuk igazol. Az a körülmény azonban, hogy a vajdasági magyarság csaknem egy emberként a VMDK képviselői mellett voksolt, tárgytalanná tesz minden vitát ebben a vonatkozásban.

Hadd fejezzem ki köszönetemet a szervezet nevében mindannyiuknak, akik a VMDK színeiben indulva megnyerték a választásokat. Személyes bátorságuk, a magyarság ügye melletti kiállásuk példamutató és tiszteletet parancsoló. Nem szabad azonban megfeledkezni egy pillanatig sem arról, hogy a vajdasági magyarság a VMDK programja melletti kiállásukat honorálta szavazataival. A magyarság hisz és bízik a VMDK-ban. Hogy ezt a bizalmat meg tudjuk-e őrizni, nagy mértékben önkön fog múlni.

Azon legyenek, hogy ne adjanak okot a csalódásra. Ne engedjenek a kísértésnek, hogy a hatalom morzsáinak birtokában személyi jellegű összefonódások szövődjenek, hogy az önkormányzat munkájában szűk csoportérdekek jöjjenek létre. Sajnálatos módon ilyesmi előadta magát már a májusi helyhatósági választásokat követően.

Ne engedjék meg, hogy soraikban a hatalmi törekvések, a személyes ambíciók a magyarság ügye, a VMDK érdekei elé kerüljenek. A hatalom könnyen szereptévesztéshez vezethet. A vállalt ügy szolgálatáról megfeledkezve sokan felértékelődnek önmaguk szemében, fontosabbnak tartják magukat a szervezetnél, ami hatalmi pozícióba juttatta őket.

Háromnegyed évszázados kisebbségi sors, kismimmizettség, megaláztatás után, hatalomhoz jutva, ha mégoly kevés hatalomhoz is, többségi pozícióba kerülve, tanuljanak meg mértéket tartani, ne éljenek a korábbi hatalom módszereivel.

A magyar autonómia megvalósításáig még hosszú út áll előttünk. Offenzív politikai magatartással, kezdeményező cselekvésvállalással az eredmény nem lehet kétséges. Azok a történelmi fejlemények, amelyeknek tanúi és egyben szenvedő alanyai vagyunk, a kezünkre játszanak ebben. Nagyobb gondot jelent az, legalábbis

„KISEBBSÉGI PARLAMENT”

---

számomra, hogyan tudjuk a vajdasági magyarság még mindig jelentős passzív rétegeit közéleti szerepvállalásra bírni, az önszerveződés hatékony szolgálatába állítani. Enélkül ugyanis nincs önkormányzat, nincs autonómia. E cél érdekében fokoznunk kell a szervezeti munkát, tovább kell folytatni az alapszervezetek, tagozatok kiépítését, hogy minden községben, városban, településen, helyi közösségben jelen legyünk.

Az, hogy mikor és hogyan fogjuk elérni céljainkat, nem kis mértékben az új önkormányzatokon, az itt jelenlevő képviselőink vállalkozó szellemén, akaratán és kitartásán múlik. Ehhez kívánok sok sikert mindannyiuknak.

(Elhangzott a VMDK képviselőinek adai tanácskozásán, 1993. január 16-án)